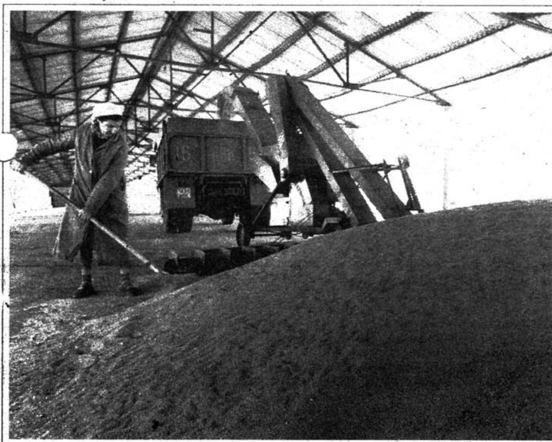
Влада – Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України № 151 (651) ♦ Середа, 11 серпня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

І ХЛІБ ПОЛТАВСЬКИЙ Є, І ГАЛУШКИ БУДУТЬ!

Щира вдячність

Прес-служба Президента України повідомляє, що на адресу Леоніда Кравчука надійшла телеграма від представника Президента в Полтавській області Миколи Залудяка: сільські трудівники області виконали державне замовлення з продажу ранніх зернових культур. При плані 734 тис. тонн вони засипали в державні засіки 738 тис. тонн. Заготівля хліба триває.

Президент України висловив щиру вдячність хліборобам Полтавщини, які з честю виконують свій обов'язок перед державою, роблять гідний внесок у зміцнення економіки України.

Леонід Макарович Кравчук побажав колгоспникам, працівникам радгоспів, колективних сільських господарств, фермерам, усім трудівникам агропромислового комплексу області доброго здоров'я, творчої наснаги, успіхів у їх нелегкій, благородній праці.

Польовий стан

Іде рахунок на мільйони

Другий мільйон тонн зерна розпочали намолочувати на Кіровоградщині. З половини зібраних площ на токи вже відправлено 1 мільйон 278 тисяч тонн збіжжя. Та й у державні засіки надійшло понад 400 тисяч тонн з обумовленого кіровоградського мільйона. І якщо на початку через об'єктивні обставини (погодні умови, нестача пального) жнива йшли мляво, то нині вони розгорнулися на повну силу. Вже близькі до завершення Ульянівський, Вільшанський, Онуфріївський та інші райони, де зібрано 80 — 90 відсотків ранніх зернових. І врожайність у них, дякувати Богові та працьовитим хліборобським рукам, на заздрість іншим. У тих же Ульянівському та Вільшанському озима пшениця дає по 42 — 46,8 центнера з гектара, а в сусідньому Голованівському — в середньому майже 49 центнерів.

Абзац з листа

Говорити про втрати врожаю та нестачу робочих рук на селі ми добре навчилися. Але чомусь ніхто не докладає зусиль до розв'язання цих проблем. Вважаю, що при обласних, районних держадміністраціях мають працювати комітети з питань організації сезонних робіт на селі. Переконаний, бажаючих виявиться достатньо, тим більше у наші скрутні часи.

Олександр ЛИХИДЧЕНКО,
бригадир ВО «Луганськтепловоз».
Луганськ.

Повідомлення прес-центру Верховної Ради України

Як уже повідомлялося у засобах масової інформації, Президія Верховної Ради України прийняла постанову про проведення у третій декаді серпня ц. р. пленарного засідання сесії для повторного розгляду питань, пов'язаних з всеукраїнським референдумом щодо довір'я (недовір'я) Президенту України та Верховній Раді України.

Крім того, передбачається внести на розгляд Верховної Ради ряд інших актуальних питань. Зокрема, відповідно до постанови Верховної Ради України від 1 липня цього року намічено обговорити Комплексну програму дій уряду щодо стабілізації фінансової системи та виходу економіки України з кризи. Готуються до розгляду також питання про підготовку народногосподарського комплексу до роботи в зимових умовах, про стан та заходи щодо посилення соціального захисту населення, цілий ряд інших питань, що стосуються законодавчого врегулювання виробничих відносин, державного будівництва, посилення відповідальності за дотримання чинного законодавства.

І знов огульне звинувачення

Зі спростування заяви російського уряду, розповсюдженої пресою цієї держави, розпочався вчорашній брифінг в прес-центрі МЗС України. Як відомо, у розповсюдженому документі Україну було звинувачено в затягуванні ратифікації договору СНО-1.

Виступаючи перед журналістами, начальник управління з контролю за озброєнням та роззброєнням МЗС України К. Грищенко сказав, що заява російського уряду відображає позицію певних кіл цієї держави, які прагнуть підпорядкувати всю ядерну зброю Росії. Костянтин Грищенко також додав, що Україні, як спадкоємниці колишнього СРСР, ядерна зброя належить згідно з рядом нормативних актів, прийнятих нашим парламентом 1990 року. І легітимність цих документів засвідчується міжнародним правом, у рамках якого вони були прийняті.

«УКРАЇНО, БУДЬ БЛАГОСЛОВЕННА!»

Розмаїту програму святкування другої річниці незалежності України підготовлено під таким урочистим гаслом на Черкащині.

Одна з найхвилюючих її миттєвостей — відкриття пам'ятника великому синові українського народу Тарасові Шевченку у місті Золотоноша, на яке запрошено Президента Л. Кравчука, Голову Верховної Ради І. Плюща, Прем'єр-міністра Л. Кучму, віце-прем'єр-міністра М. Жулинського, народних депутатів України, інших гостей з Києва та сусідніх областей.

Приємні події чекають на жителів Корсунь-Шевченківського району. У селах Сахнівці та Драбівці завершено будівництво двох чудових Будинків культури. А у Виноградці Лисянського району відчинила двері нова сучасна дільнична лікарня.

В обласному центрі у дні урочистостей триватиме заключний етап XII обласного фольклорно-етнографічного фестивалю «З глибин народних», відбудеться масове літературно-театралізоване дійство «Барвінкове сяйво», виступатиме Черкаський заслужений народний хор. На Дніпрі змагатимуться майстри вітрильного спорту, на стадіонах і майданчиках відбудуться чемпіонати Черкас з футболу та волейболу, інші вселюдні видовища і розваги.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Цей плакат (на знімку) київський художник Сергій Грущенко приурочив до свята — Дня незалежності України.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Не меншає клопотів у ці гарячі серпневі дні в постійних комісій Верховної Ради України.

Група народних депутатів **Комісії у питаннях екології та раціонального природокористування** здійснює перевірку дотримання на місцях законодавства щодо охорони малих річок. Наприкінці липня члени комісії побували в Полтавській і Сумській областях, а 9 серпня виїхали до Чернігівської та до Рівненської областей. Підсумкову інформацію буде доведено до відома Верховної Ради і виконавчих органів влади на місцях.

Відповідно до плану роботи на серпень комісія разом із спеціалістами Мінприроди, Держводгоспу та Держкомгеології вивчила гідрологічний стан у Закарпатті, ускладнений тривалими дощами. Зараз готуються відповідні матеріали для подання урядові України.

На восьму сесію Верховної Ради ця ж комісія планує подати Лісовий і Водний кодекси України, над якими зараз завершує роботу.

Комісія з питань здоров'я людини працює над проектом закону про санітарно-епідемічне благополуччя населення, внесений Кабінетом міністрів. Виходячи з того, що в ряді регіонів України склалася незадовільна екологічна ситуація, багато районів потерпіли від Чорнобильської катастрофи і виникли відповідні труднощі із забезпеченням населених пунктів централізованим водопостачанням, ефективними очисними спорудами, члени комісії вважають, що підготовлений законопроект має бути націлений на розв'язання зазначених та інших нагальних проблем. До остаточного опрацювання законопроекту будуть залучені провідні фахівці Кабінету міністрів, Міністерства охорони здоров'я, Академії медичних наук, лікарі-практики, представники промислових підприємств, що працюють на охорону здоров'я. Проект закону буде поданий на початок восьмої сесії.

У зв'язку з підготовкою шкіл до нового навчального року, члени **Комісії з питань народної освіти і науки** виїхали до Одеської, Вінницької, Львівської та Київської областей і м. Києва для перевірки готовності навчальних закладів до занять. Наприкінці серпня це питання буде заслухане на засіданні комісії за участю керівників Міністерства освіти та інших міністерств і відомств, які мають безпосереднє відношення до галузі освіти.

Законотворчу і контрольну роботу ведуть у ці дні і в інших комісіях Верховної Ради України.

Прес-центр Верховної Ради України.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 9 серпня 1993 р. № 608 Київ

ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ДОДАТКОВИХ ПІЛЬГ ЩОДО ОПОДАТКУВАННЯ ЕКСПОРТУ ТОВАРІВ (РОБІТ, ПОСЛУГ)

З метою стимулювання експорту продукції з оплатою в іноземній валюті та врегулювання платіжного балансу Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Звільнити від податку на добавлену вартість і акцизного збору товари (роботи, послуги), які реалізуються на експорт з оплатою у валюті країн СНД.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧМА.

Перший заступник Міністра Кабінету Міністрів України В. НЕСМІХ.

Польовий стан

КОЗАКИ ЙДУТЬ

Щоранку козацький курінь села Драчинці Кіцманського району направляє своїх дозорців на колгоспні поля, токи, склади, кормові двори, щоб запобігти розкраданню зерна. Сім постів під керівництвом курінного отамана Корнія Байдюка тримають під своїм недремним оком жнивний фронт.

Присутність козаків робить свою справу — в колгоспі не зафіксовано жодної крадіжки. До того ж на поля виручають і активісти сільської Ради. Отже, заслін крадіям поставлено надійний.

Василь БАБУХ.
Чернівецька область.

РИС — ДРУГИЙ ХЛІБ

Як відомо, жнива у Криму завершилися. Нині триває продаж зерна державі. Щодня десятки вантажівок сновигають від колгоспів і радгоспів до хлібоприймальних пунктів.

Попереду — збирання рису та кукурудзи на зерно. Щоправда, не всі 16,5 тисячі гектарів зернової кукурудзи вдасться довести, як то кажуть, до кондиції. Частину, очевидно, доведеться скосити на силос. Річ у тому, що бур'яни заглушили посіви, а гербіцидів немає. Треба покладати надію на рис, який, як правило, повністю продається державі. Під цією ціною продовольчою культурою зайнято понад 16 тисяч гектарів. Урожайність передбачається щонайменше 50 центнерів на круг. Отже, держава отримає від Криму приблизно 80 тисяч тонн рису і стільки ж зернової кукурудзи.

Олександр ПЛАТ.
Республіка Крим.

ВТРУЧАВСЯ СИСТЕМАТИЧНО, АЛЕ НЕОБГРУНТОВАНО

Днями Колегія Генеральної прокуратури України прийняла рішення звернутися з проханням до Верховної Ради України дати згоду на звільнення з посади першого заступника Генерального прокурора Юрія Гайсинського. Як вказувалося на колегії, він останнім часом систематично й необгрунтовано втручався в діяльність слідчого управління прокуратури, що призводило до дезорганізації слідчої роботи.

Про Кравчука, абрикоси й крислату журавлину російської преси

Різні є нині в Росії газети. Демократичні й не дуже. Глибоко патріотичні та не менш глибоко космополітичні. Ті сповідують комунізм, ті — монархізм, а ті — ще який-небудь «ізм». Архідемократичні видання щосили лають «червоно-коричневі» часописи — «День», «Советскую Россию» тощо. Ті, у свою чергу, трощать «запроданців західного капіталу» — «Московские новости», «Московский комсомолец» і т. д. І лише коли мова заходить про Україну, вся російська преса виступає «єдиним фронтом», аби дати «невдячній сестрі» добрячої прочуханки. При цьому об'єктом № 1 російських «акробатів пера» є Президент України Л. Кравчук.

З комсомольським запалом кореспондент «Комсомольской правды» Ольга Мусафірова пише про те, «Как поссорились Леонид Макарович с Леонидом Даниловичем», переповідаючи при цьому анекдот про Л. Кравчука, за котрий «раньше сажали без вариантов». Страхаючи читачів можливим зміненням позицій Конгресу національно-демократичних сил, О. Мусафірова пророкує: «Вот тогда и про анекдоты вспомнят — кто слышал, кто рассказывал» («Комсомольская правда», 23 червня 1993 р.).

Лаври комсомольської Кассандри, очевидно, не дають спокою її колезі — Роману Степанову, який у газеті, що носить ім'я комуністичного союзу молоді, викриває зловісне комуністичне минуле й нинішню суть українського Президента: «Выйдя из рядов КПСС в дни путча и сведя все счеты с марксизмом-ленинизмом, Леонид Макарович идеологом и пропагандистом оставался. Менялись символы, флаги, гимны, названия должностей, но не менялось ничего по сути. Национальная идея на государственном уровне означала... дискредитацию содружества» (див.: КП за 17 червня). Отакої! Дискредитував, мовляв, сякий-такий комуністнаціоналіст вимріяну народами співдружність підступною пропагандою та агітацією.

Кому ж із цих двох журналістів - комсомольськоправдистів віддати першість у винахідливості? «Кто доблестней: Кох или Вагнер?» — питав безсмертний Козьма Прутков у своєму геніальному вірші про двох «студиозусов». Як на мене, то я віддзначив би жінку, оскільки вона виявила більшу обізнаність у військовій справі, такій необхідній «бойовому загону КПРС»: «Президент сооружает доты из указов. Следующим ударом, простите, указом Президент окончательно расколол исполнительную власть». Браво, комсомольська Кассандра-амазонка!

«Задрав штани», побігли за комсомолом і «дорослі» газетярі. Віталій Панов з «Российской газеты» порівнює українського Президента з Одиссеєм, «привязанным к мачте государственного корабля», в той час як «вся команда заклеила уши воском». І тільки «Одиссей-Кравчук» і, безсумнівно, сам В. Панов чують, як «воют сирены капиталистического изобилия» (число за 10 липня).

Якщо журналіста з видання ВР Росії надихає давньогрецька міфологія, то його колегу з «Федерации» Г. Рижкова захоплює історія «воссоединения Украины с Россией», яке сталося на Переяславській раді «в 1684 году». Після цього сенсаційного наукового відкриття не може бути жодних сумнівів у коректності твердження історика-новатора стосовно того, що нині Лівобережна Україна охоплена політичним страйком трудящих, «требующих... пересмотра всей раскольнической политики режима Кравчука...» (число за 16 червня).

Ось ще деякі «перлини», перепрошую, «журавлини» з творчого надбання російських газетярів-городників:

— «Канцлер (ФРН — **О. Д.**) отбыл в Германию, а режим Кравчука по-прежнему заикался...» («День», 20—26 червня).

— «Жаркие поцелуи в Завидове» під час зустрічі Б. Єльцина і Л. Кравчука вдалося підглянути В. Лошаку з «Московских новостей» (число від 27 червня). «Когда такое творится в собственной стране, на месте украинского Президента бросишься в чьи угодно объятия»,— заявляє дописувач. Це вже більш на «клубничку» схоже! Такий він, Л. Кравчук, що «готовий кинутися у чиї завгодно обійми». Один тільки «ляп» в інтригуючій розповіді В. Лошака: обізвав «ким завгодно» російського Президента. Втім, це вже справа Бориса Миколайовича. А в цілому, «Московские новости» намалювали ідилічну картинку: «Кум кума пізнав і на поцілунки позвав».

Особливу увагу російські садівники «журавлини» приділяють одягу глави сусідньої держави: «Кравчуку эта пауза (перед референдумом — **О. Д.**) даст возможность организовать новую политическую игру, при которой он, как и прежде, постарается остаться в «белом смокинге» («Литературная газета» від 16 червня).

Якщо інтелігентська «Литературка» описує одяг Л. Кравчука в елегантній манері, то газета «гегемону» «Рабочая трибуна» виступає, як їй належить, з пролетарською відвертістю: «К нам приехал Президент — располневший, с двойным подбородком, в аляповатой рубашке, никак не вязавшейся ни с брюками, ни с галстуком» (число від 13 липня). Автор цього шедевра в дусі соцреалізму, В. Сергеєв закінчує свою інформацію так: «...поев абрикосов, Кравчук уехал, а неразрешенные проблемы (в Мелітопольському районі — **О. Д.**) так и остались». Отже, кому що: «пану Кравчуку — абрикоси, а ви, пролетарі,— їжте журавлину-кислицю; не подавитеся». З мого погляду, цей витвір журналіста-трибуна цілком заслуговує на спеціальний приз, скажімо,— на «Золоту журавлину».

А тепер хочу вибачитися перед читачами. По-перше, за цитацію такої кількості інсинуацій про Президента України. По-друге, за те, що майже ніде не перекладав з російської, щоб донести до шановного загалу весь «аромат» їх гнилиці. Я ніколи не взявся б за цей огляд, коли б мова йшла про пустування безвідповідальних журналістів. Але справа набагато серйозніша. Ми бачимо цілісну картину антиукраїнської інформаційно-пропагандистської кампанії, чуємо злагоджений хор, керований досвідченим диригентом — майстром створення негативного іміджу певної особи чи країни. Звертає на себе увагу й те, що об'єктом цієї кампанії став глава самостійної нашої держави. Тобто йдеться про цілеспрямовану політичну акцію.

При цьому порушуються елементарні норми журналістської та людської етики. Я далекий від того, щоб робити з Л. Кравчука чергового кумира; інколи я відверто критикую його рішення та дії так само, як кроки його російського колеги — Б. Єльцина. Я знаю багатьох своїх колег в Україні, котрі з антипатією ставляться до офіційних осіб інших держав, але ніколи, критикуючи їхню політику, не вдаються до брудних методів російських вирощувачів «журавлини». Я навмисно не аналізував публікації «жовтої» преси Росії (в нас вона теж, на жаль, є), а навів приклади з авторитетних видань.

Отже, хочу звернутися до російських газетярів. Господа-товарищі! Невже вам більш нема про що писати, ніж про сорочку або штани державних діячів? Якщо у вас немає інших тем — облиште журналістику. Якщо у вас ще залишилося бодай трошки професійної та людської гідності, припиніть вішати крислату журавлину на вуха своїх читачів, провокуючи антипатію до сусіднього народу.

Олександр ДУБИНА,
член Спілки журналістів України, кандидат історичних наук.

ПОТЕРПІЛОМУ РЕГІОНУ

Кабінет міністрів України видав розпорядження, у якому намічено заходи до ліквідації наслідків стихійного лиха, що сталося в липні цього року у північно-західному регіоні країни.

Зокрема, державні адміністрації Волинської, Житомирської, Київської, Львівської, Рівненської, Сумської, Хмельницької і Чернігівської областей на підставі даних органів Укрдержстраху мають визначити та повідомити Кабінет міністрів розміри збитків. Будуть розглянуті пропозиції про джерела і порядок відшкодування визначених збитків.

Відповідні міністерства і відомства визначають розмір і авансове виділення коштів для надання грошової допомоги населенню і оплати відновлювальних робіт та матеріально-технічних ресурсів, що виділяються для ліквідації наслідків стихійного лиха. Додатково будуть виділені в III кварталі 1993 року матеріально-технічні і продовольчі ресурси потерпілим районам.

Влада Рад і влада Президента

КИЇВ — МАТИ МІСТ УКРАЇНСЬКИХ

На запитання кореспондента «Голосу України» відповідає представник Президента в Києві Леонід Косаківський

— Леоніде Григоровичу! Ви представляєте Президента в столиці України більше двох місяців. Це той час, коли вже можна добре розглянути своє господарство і почати діяти. З якими найбільшими труднощами вам довелося зіткнутися і що вдалося зробити!

— Ну, тут Америки відкривати не треба, оскільки наші труднощі випливають з труднощів усієї України. Це, перш за все, відсутність необхідних коштів для реалізації наших задумів — для спорудження нових ліній метро, будівництва житла, оздоровлення людей. А також пошук засобів для пом'якшення цінового удару, закладення необхідної кількості продовольчих товарів. Що там казати — куди не кинь, там і клин. Планів багато, задумок немало, але все це гроші і гроші...

Все інше — то проблеми щоденної роботи, які були і завжди будуть.

— Але ж у своєму попередньому інтерв'ю ви говорили, що віднайшли цілий мільйон доларів для потреб міста.

— З них 700 тисяч ми уже виділили на запасні частини для транспорту. А скільки ще незалатаних дірок!

— Ось, Леоніде Григоровичу, ви сказали про пошук шляхів для зменшення цінового удару. Справді, набули доброго резонансу дії адміністрації по зниженню цін на життєво необхідні товари. За рахунок чого? І, взагалі, ваше бачення цінової політики.

— Ми, справді, намагалися втримати ціни по окремих групах продовольчих товарів за рахунок того, передусім, що працюємо з переробними підприємствами. Їм надаємо пільги в комунальних послугах, вони нам — дешевшу продукцію. Не буває й без цільових дотацій, коли, наприклад, у червні, перед заготівлею ягід, ми притримали ціни на цукор по 105 купонів. Так було і з цінами на масло, іншу молочну продукцію. Хай це входить у суперечність із законами ринку, хай, але таку політику вестимемо й далі, бо не всі люди можуть витримати перипетії переходу до ринкових відносин. Деяким категоріям громадян за рахунок прибутків міста, благодійних фондів, підприємницьких структур надаватимемо пряму грошову дотацію або ж відпускатимемо товари безкоштовно.

— Наскільки відомо, адміністрація зараз тісно працює з селом.

— У нас склалися добрі стосунки з обласною адміністрацією. Представник Президента в області Іван Маркович Капштик з розумінням ставиться до проблем міста, активно сприяє знаходити прямі контакти з селом. Ми допомагаємо селянам з ремонтом техніки, забезпеченням новими машинами, а вони нам відповідно продуктами. При адміністрації існує навіть відділ агропромислової інтеграції. Це, вважаю, нормальний шлях, тому що ні область без Києва, ні Київ без області існувати не можуть.

— Судячи з вашої розповіді, міська адміністрація чітко діє за окремими програмами. Які ваші дії, скажімо, в програмі «Житло», оскільки це завжди було пекучою проблемою міста!

— Ще й досі близько 60 тисяч киян стоять у черзі за житлом. Ми не можемо відмахнутися від зобов'язань держави у забезпеченні людей квартирами. За перше півріччя уже звели близько 430 тисяч квадратних метрів житла, це більше, ніж за перше півріччя минулого року. Не вистачало коштів, матеріалів, але ми киян не підвели.

Не менш важлива для нас і проблема дитячого харчування. Тут у нас єдиний шлях — розвивати потужності переробної промисловості. За цих два з половиною місяці нам вдалося опанувати і виправити ситуацію, що склалася на будівництві молокозаводу. Відбувся перший пуск лінії дитячого харчування. Найближчим часом ця продукція піде до споживачів і фактично буде вирішена проблема дитячого харчування — не тільки в Києві, а й у найближчих областях. А після того, коли закінчимо другу чергу комбінату (таке принципове рішення прийняте на рівні уряду й міської адміністрації), ми забезпечимо молочними продуктами і соками дітей усієї країни.

Однією з пріоритетних вважаємо і програму транспортного розвитку міста. Для цього шукаємо підмогу з боку позабюджетних фондів, використовуємо кошти спонсорів, валюту. Однак скільки б не завозили чужого добра, проблему не розв'язати. Треба випускати власні тролейбуси, виробляти на своїх підприємствах запасні частини. От зараз не можуть вийти на лінії десь 130 тролейбусів. Щоб їх оживити, валютних ін'єкцій недостатньо. Ми опрацювали спільну програму з одним із військових заводів, створивши підрозділи для ремонту тролейбусів румунського виробництва.

Нещодавно підписаний контракт з французькою фірмою «Матра» на впровадження нових технологій спорудження ліній метро, що забезпечує нові принципи спорудження підземних магістралей. Це дасть можливість на десять-п'ятнадцять відсотків скоротити асигнування і одночасно забезпечити надійність підземних електричок.

— У Києві нині ведеться немало розмов, що з адміністрації останнім часом пішло багато людей. Чим це поясните? Різкою зміною вашої політики, яка не всіма сприймається, посиленням вимогливості, несумісністю чи чимось іншим?

— Я б не сказав, що відбулися значні зміни у складі адміністрації. Навколо цього зчиняють галас люди, що переслідують цілком визначену мету.

Змінність апарату — явище природне. Іде нормальний природний процес, і до нього треба ставитися спокійно. Я не боюся конкурентів, навпаки, шукаю сильних людей і фахівців. Я хочу створити такі структури і такий апарат, які могли б спільно і енергійно діяти в нинішніх непростих умовах.

— Як відомо, кияни не підтримали страйкарів Донбасу, інших, я б сказав, провокаційних закликів. Однак було б неправдою сказати, що в столиці не існує соціального напруження, невдоволення людей значним пониженням їхнього життєвого рівня, взагалі, нинішнім економічним становищем. Як ви оцінюєте соціально-економічний стан столичного міста перед референдумом?

— Мені здається, що іноді ми не зовсім точно уявляємо собі ставлення людей до тієї чи іншої проблеми, що приводить до певних викривлень у роботі. Ось, наприклад, останнім часом впорядковуючи вуличну торгівлю, ми ні в якому разі не прагнули ущемити інтереси нових форм господарювання. Але давайте дивитися правді у вічі. Більшість кіосків де були розташовані? На зелених зонах, на тротуарах, в переходах, тобто створювали незручності для людей. Крім того, за даними санепідстанції майже третина кіосків працює з порушенням, без сертифікатів на продукцію. Це приводить до того, що кияни купують неякісну продукцію, строк зберігання якої давно вийшов.

Ми знаємо, що сьогодні виручка, одержана в кіосках, як правило, не враховується, не фіксується. Іншими словами, за рахунок держави йде особисте збагачення таких «підприємців», бо місцевий бюджет не одержує коштів з податків.

Галас саме тому й зчинився, що ми порушили розгалужену систему, яка працювала на збагачення окремих верств населення. Наше розпорядження припинило видачу дозволу на встановлення нових точок, а народних депутатів міста попросили на сесії переглянути видані документи, розглянути питання про впорядкування території міста.

Справді, сьогодні спотворення ідеї ринку не має меж. До речі, багато страйкарів поряд з іншими вимогами, зажадали припинити оцю безмежну спекуляцію, грабування народу. І коли ми почали діяти, це багатьом, чиї інтереси ми зачепили, звісно, не сподобалося.

— Ви давно, Леоніде Григоровичу, мріяли про Закон про столицю. У якому він стані?

— Уже є розроблені варіанти, ми їх розглянули на засіданні колегії адміністрації за участю представників Президента районів. На цій колегії прийшли до думки, що в тому вигляді, в якому є офіційний проект закону про столицю, він не відповідає сучасним вимогам. Чому? По-перше, він не передбачає розподіл влад на виконавську і представницьку, як це закладено в Проекті Конституції. По-друге, виконавська влада навіть у тому вигляді, що зафіксована в проекті закону, абсолютно позбавлена самостійності, не може виконувати свої функції. При реалізації такого проекту мер фактично опинився б у становищі англійської королеви.

Не враховуються також економічні і деякі фінансові особливості столичного міста. На нашу думку, цей проект вимагає серйозного доопрацювання, прийматися має після прийняття Конституції України, в якому буде чітко визначено форми правління.

Київ — столиця нашої держави. І ставитися до нього треба з особливою вимогливістю і повагою.

Інтерв'ю вів Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Ставлення до майбутнього референдуму

До всеукраїнського референдуму залишається ще чимало часу. Але до нього вже починається підготовка. Так, у заступника глави облдержадміністрації Миколи Горошка днями відбулася цікава подія: зібрання лідерів обласних організацій політичних партій, рухів та деяких громад. Розглянуто питання про їх ставлення до майбутнього референдуму.

Мої спостереження такі. Хоч би як скептично не принижували у нашому суспільстві «дрібнопартійність», факт залишається фактом: монополії на однопартійну систему покладено край. Натомість народжується багатопартійна система, модель і значення якої все чіткіше вирізняється. Цікаво також, що, незважаючи на спільність платформи, чимало партій і рухів демократичного спрямування мають свої відмінності у мисленні й діях. Наприклад, лідери більшості парторганізацій (а їх понад десяток) критично поставилися до самої ідеї референдуму, вважаючи, що його проведення — зайва трата грошей, часу і зусиль народу. Адже буквально через кілька місяців (можливо на рубежі 1993—1994 років) має відбутися перший тур виборів — до місцевих органів самоуправління. А потім навесні й другий — до всеукраїнського парламенту, котрий передбачається (як і муніципальні органи) значно меншим за кількістю депутатів, але набагато професійнішим.

І все ж, що зроблять партії в разі проведення референдуму 26 вересня? Знову ж таки переважна більшість керівників одностайно висловилися за «ні» нинішньому складу Верховної Ради. Щодо Президента України позиції дещо різняться. Значна частина представників партій і громад підтримує інститут президентської влади як такий, виступаючи, разом з тим, за сильну президентську (виконавську) владу як гарант зміцнення державності, порядку, незалежності зовнішньої політики, вільного розвитку економіки і культури.

Саме в цьому розділі розмови не обійшлося без визначення ставлення до особи першого Президента України Л. М. Кравчука. Воно виявилося далеко не однозначним. Хто висловився за його дострокову відставку, хто не підтримав цієї думки як недостатньо обгрунтовану.

Зрозуміло, що кожна з партій чи громад ще матиме досить часу для самостійного оприлюднення свого ставлення до референдуму і винесених питань на нього. А я підкреслю, що на зустрічі підтримана цікава заява представників політичних партій і рухів, інших громадських організацій щодо підготовки до майбутніх виборів до всіх ланок державної влади. У заяві засвідчено факт створення клубу виборців «Україна», який бере на себе функції роз'яснювально - пропагандистської роботи.

Зустріч також виявила збіг ряду позицій багатьох громадських об'єднань та облдержадміністрації. Це хороша основа для співпраці і консолідації суспільства у напрямі політичного і соціально-економічного становлення нової України.

Анатолій ОГНЄВ,
прес-секретар представника Президента України в області.
Запоріжжя.

Продиктовано в номер

Міст між Кримом і Росією

У Криму вже давно йдуть розмови про будівництво моста через Керченську протоку, який би з'єднав сонячний півостров із Росією. Це питання неодноразово порушувалося на численних мітингах, а також на ВР Криму. За повідомленням президента кримської корпорації «Звезда», розроблення проекту завершене.

Згідно з проектом намічається збудувати двоярусну конструкцію довжиною 5762 метри, висотою 660 метрів над рівнем моря з двома залізничними лініями на нижньому і чотирьохполосною автотрасою — на верхньому ярусі. Вартість будівельно-монтажних робіт оцінюється у 400 мільйонів доларів.

Америка придивляється до Волині

Американська фірма «Ай-Бі-Ей трайд корпорейшен», віце-президентом якої є виходець з України Алекс Ровт, відома на Волині благодійною діяльністю. Так, Володимир-Волинській школі-інтернату подарували автомобіль, перерахували мільйон карбованців Шацькому національному парку, переказали три мільйони карбованців санаторію «Лісова пісня». Ця фірма створила в області спільне американо-українське підприємство «Ай-Бі-Ей-Рокита», куди інвестували 164 тисячі доларів. Американські бізнесмени спільно з волинянами мають намір виготовляти в області цеглу і черепицю, спорудити завод з виготовлення ріпакової олії, збільшити випуск баварського пива на базі Горохівського пивзаводу тощо.

Капітан кримського судна — перед турецьким судом

За повідомленням газети «Таврические ведомости», флагман Севастопольського інституту південних морів «Академік Ковалевський» стоїть заарештований у Стамбулі. Справа в тому, що турецька митниця віднайшла в баластних трюмах корабля велику кількість кольорових металів.

До комерції екіпаж пристрастився під час рейсів по доставленню кримських туристів на стамбульську барахолку. Коли «Академік Ковалевський» їде до турецьких берегів, на його борту працівники держустанов Криму, які й супроводжують викрадені кольорові метали. Цікаво, що турецька митниця контрабанду знаходить, а кримська — ні. Днями капітан кримського судна постане перед турецьким судом.

Не почуєте — натиснем!

10 серпня Незалежна профспілка гірників України розповсюдила Заяву-вимогу на ім'я перших осіб держави. Наполягається на невідкладному перегляді мінімальної заробітної плати, тарифних ставок і посадових окладів, керуючись зростанням вартості життя. В разі, якщо профспілку не почують, вона погрожує силовим тиском.

Горять мільярди

Збитків на суму 16 мільярдів 440 мільйонів карбованців завдали 643 пожежі, що сталися в Кіровоградській області у першому півріччі. У вогні загинули 22 чоловіка, з яких 4 дітей. У відділі протипожежної охорони обласного УВС повідомили, що порівняно з аналогічним періодом минулого року пожеж поменшало.

Допомога

У Херсбруці кожен знає Нову Ушицю

Новоушицька районна лікарня — одна із кращих у Хмельницькій області. Очолює її досвідчений медик і дбайливий господар Гоцуляк. Він згуртував хороший колектив зацікавлених у результатах своєї праці людей. Борис Олексійович, попри економічну скруту, за останніх два роки розгорнув чимале будівництво. Кілька нових корпусів, приміщення аптеки, дві лікарні з поліклініками у селах, 12 фельдшерських пунктів — усе це вже служить людям.

А ще головний лікар зумів налагодити прекрасні стосунки з бізнесменами й медиками міста Херсбрука (Баварія). Спочатку до Нової Ушиці приїхали підприємець Хорст Хензе та доктор Рольф Кніпсер. Ознайомились із ситуацією. А невдовзі до райцентру прибула перша партія гуманітарної допомоги: дефіцитні медикаменти, разові шприци і системи, хірургічні рукавички.

Торік для райлікарні привезли два апарати УЗД, апарат діагностування гінекологічних захворювань, апарат для травмопункту (тепер травматологам не потрібен рентген). Крім того, побратими з Німеччини обладнали палату інтенсивної терапії і реанімації — від ліжок і до кардіомоніторів. Зробили підігрів води, встановили сантехніку і навіть телефони. Для операційного блоку доставили хірургічні інструменти, білизну. Лікарі з ФРН навчали українських колег, охоче ділилися досвідом.

— Ми також побували в Німеччині, — розповідає Борис Олексійович. — Те, що побачили там, — просто фантастика. Досконала техніка, комп'ютеризація. У підвалах, де розміщується харчоблок і пральня, все механізоване. Роботу виконують електронні машини. У лікарні — своя церква, медична школа. Відтак і в мене з'явилася задумка зробити ритуальний зал при лікарні для хрещень, сповідей і т. д.

У Херсбруцькій лікарні, якою керує доктор Лаутербах, група новоушицьких лікарів працювала тиждень. Разом оглядали хворих, ходили на операції. Й повертались додому ще й з бензином. Знаючи, як сутужно сьогодні в Україні з пальним, німці подарували для потреб лікарні 27 тонн бензину.

Тепер у Херсбруці відпочивають і заодно лікуються 38 дітей з Новоушицького району. Це переважно діти з багатодітних сімей, інваліди, тяжкохворі.

І як сказав на завершення нашої розмови Борис Олексійович, нині німецькі друзі — не лише бажані гості у нас, вони — свої люди в лікарні. А в Херсбруці майже кожен знає, що в Україні є таке невеличке містечко Нова Ушиця. І всі прагнуть хоч чимось допомогти його мешканцям.

Надія ПАКУЛЬКО.
Хмельницька область.

Знай наших!

Досвід «Уран-Енергії» став у пригоді

Незабаром у Харкові почнеться випуск хромато-мас-спектрометра, призначеного для аналізу хімічного складу речовин у біологічних об'єктах, повітрі, воді, грунті, продуктах харчування тощо.

Цей унікальний апарат — результат спільної праці спеціалістів науково-виробничої асоціації «Укрмедпром» та багатьох зацікавлених організацій області. У розробці харків'ян використано досвід фахівців, нагромаджений при створенні апаратури для ракетно-космічних систем «Уран-Енергія», міжпланетних станцій «Венера-1», «Венера-2» та супутників серії «Космос».

Щоб прискорити підготовку виробництва конче необхідного апарату, на допомогу розробникам прийшла облдержадміністрація, котра об'єднала зусилля вчених і виробничників.

Ольга ДРОЗДОВА.
Харківська область.

Хто втрутиться!

Лист до «останньої інстанції»

У редакцію «ГУ» звернулася група громадських діячів, діячів культури та мистецтва з відкритим листом на захист пам'ятки архітектурно-паркового мистецтва XVIII століття — Графського парку у Ніжині. В його охоронній зоні всупереч екологічним нормам продовжується зведення багатоквартирного житлового будинку для викладачів педагогічного інституту. Держбуд та Мінприроди України, куди зверталася обурена громадськість, зайняли досить непринципову позицію. Генеральна прокуратура України визнала будівництво незаконним, але не знайшла підстав (!) для прокурорського втручання. А що ж майбутні мешканці будинку? Чекають нових квартир поблизу роботи, щоб краще сілялось «розумне, добре, вічне».

Ганна РОМАНЧУК.

З почином!

Нептун причепурився, Діана в лахміттях

8 серпня львів'яни відзначили іменини Нептуна. За минулі 200 років кам'яні скульптури Нептуна, Адоніса, Діани, які разом із фонтанами вважаються окрасою архітектурного заповідника у центрі Львова, добряче постаріли, обносилися, мають доволі занехаяний вигляд. У міському бюджеті грошей на реставраційні роботи дуже мало. Та ось, на радість, усім львів'янам, Нептун причепурився, помолодів завдяки зусиллям українсько-австрійського підприємства «ІВ», яке запросило до співробітництва австрійську фірму «Реставро». Приватна фірма поновила Нептуна за власний кошт і влаштувала з цієї нагоди біля ратуші велике свято з концертом та атракціоном.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львів.

Контакти

Формула взаєморозуміння

Економічні негаразди негативно позначаються і на розвитку індустрії відпочинку. Надто високі ціни на путівки багато оздоровчих закладів залишили цього літа майже без відвідувачів. Та колектив євпаторійського пансіонату «Меркурій» (колишній «Гайдаровець») не пасує перед труднощами. Вже другий рік тут відпочивають матері з дітьми (до 500 чоловік в заїзд, на суму 840 мільйонів за сезон). Директор «Меркурія» — В.Д.Кормачов — намагається знаходити резерви для підтримки нормальної діяльності закладу та розширення виробництва. А це неможливо без розвитку економічних партнерських зв'язків з промисловими підприємствами, об'єднаннями центру України. Ділові контакти встановлено з черкаським об'єднанням «Хімволокно», Шепетівським цукрокомбінатом, Дніпропетровським верстатобудівельним заводом, Вінницьким ПТУ-19 та Вороновицьким ПТУ-14. У чотиристоронній угоді про будівництво нового корпусу пансіонату передбачено, що, вклавши сьогодні гроші, у 1994 році черкащани та цукровики з Хмельниччини стануть співвласниками чудового куточка відпочинку поблизу Євпаторії.

«Меркурій» сьогодні — це світлі впорядковані корпуси, Будинок культури, простора двоповерхова їдальня, дитяче кафе, бар. Тільки в їдальні «Меркурія» кухарі-практиканти з Вінницького ПТУ-19 запропонують вам смачні страви української та татарської кухні. І все це — заслуга колективу, який дбає не тільки про те, щоб в скрутні часи витриматися «на плаву», а й допомогти своїм партнерам повнокровно жити й працювати.

Валентина КОЗАК.
Республіка Крим.

На знімку: група кухарів-практикантів Вінницького ПТУ-19 разом з викладачами.

Фото Ю.ТЕСЛЕВА.

Добра вість

Буде свій солом'яний папір

Про те, що японці та китайці давним-давно навчалися виготовляти папір з рисової соломи, знає в нас кожен. А про те, що його виготовляли в наших краях ще до війни, мабуть, ні. Та в 30-х роках в райцентрі Компаніївці працювала невелика фабрика, яка виробляла папір із пшеничної соломи. Нині на Кіровоградщині збираються відновити призабуте виробництво. Планується спорудити картонажний завод, який виготовлятиме із соломи щороку 40 тисяч тонн дефіцитного обгортувального паперу.

Микола ВОЛОК.
Кіровоградська область.

Футбол

Нагадають про Оксану і турнір, і церква

Звичайно, Бородянка — не Ла-Корунья, Севілья, Неаполь або ще там якесь місто, де проводяться традиційні футбольні бліц-турніри. Але й вона — райцентр на Київщині може бути гордою, що і на цій землі дуже люблять футбол, уміють у нього грати і, зрештою, організовувати за європейською системою цікаві змагання.

Скажу вам, що й імена на стадіоні клубу «Система» зібралися минулих вихідних такі, що прикрасили б турніри найвищого гатунку, природно, ветеранські: Серебряников, Біба, Рудаков, Хмельницький, Колотов, Трошкін та ще багато динамівських зірок різних поколінь, об'єднаних в команду, яку радо зустрічають у містах і селах України, і не тільки.

Отож, ветерани «Динамо» (Київ), «Зірки бізнесу Києва», журналістсько-викладацький клуб «Пресинг» і місцева «Система» розіграли великий Кубок пам'яті Оксани Пилипенко — поліської дівчини-красунечки, яка так рано пішла з життя.

Її батько — у минулому футболіст, потім тренер команд майстрів, а нині президент науково-виробничої фірми «Системи» Віталій Пилипенко з допомогою своїх друзів і партнерів з фірми «Джерело», спільного українсько-російського підприємства «Люпе» та інших організував чудовий турнір. Нагадає людям про Оксану Пилипенко й церква, підвалини якої освятили в ці дні. А те, що храм відкриє двері в грудні нинішнього року, не викликає сумніву.

Першого дня змагань грали півфінали: «Пресинг» — «Система» — 2:1, «Динамо» — «Зірки бізнесу» — 3:1. Фінальний поєдинок почався з сенсації: динамівці в першому таймі пропустили два «сухих» м'ячі (у майстрів пера відзначилися Сай і Тютюнник). Природно, такий перебіг подій явно не влаштовував професіоналів м'яча. Особливо вони ножвавішали, коли після перерви в їхніх лавах з'явився Бойко. Додали в швидкості Серебряников, Ковальов, Колотов, Лозинський, Кузнецов, Дамін, Євсеєнко, Трошкін, Кондратов і особливо Шепель. Динамівці на оті два проколи відповіли п'ятьма м'ячами у ворота «Пресингу». Отже, перемога «Динамо» — 5:2, а з нею і приз — два мільйони карбованців. Не образили й другого «Призера» — «Пресинг». Його гравцям дістався мільйон.

У поєдинку за третє місце бізнесмени переграли «Систему» — 2:1.

Віталій Пилипенко пообіцяв, що в Бородянці щороку в перших числах серпня проходитимуть такі турніри, які обов'язково стануть міжнародними.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Бородянка.

* * *

Популярний півзахисник, колишній гравець київського «Динамо» Геннадій Литовченко не подовжив контракт з грецьким клубом «Олімпіакос» (Пірей), а вирішив перейти до клубу «Нива-Борисфен» (Бориспіль). Бориспільці виступають у другій українській лізі.

На зв'язку Софія

ЩО МАЛИ НА УВАЗІ СОЦІОЛОГИ?

Нещодавно група болгарських соціологів на чолі з експертом парламенту Болгарії Руменом Методієвим побувала на півдні України. Тут компактно проживають нащадки тих болгар, які понад два століття тому, рятуючись від турецького ярма, покинули свою батьківщину. Група проанкетувала 59 болгарів, які мешкають у місті Болград та селі Кам'янка, і 16 представників болгарських культурно-освітніх товариств в Україні й Молдові. Наш кореспондент в Софії зустрівся з паном Методієвим і попросив його відповісти на кілька запитань.

— Деякі результати вашого дослідження надрукували софійські газети з великим тиражем. Там йдеться про відродження самобутності українських болгар, про що в радянські часи годі було й думати, але й про їх українізацію. То що ви мали на увазі?

— Термін «українізація» ми вжили для того, щоб зазначити етапи, через які пройшли наші земляки в Бессарабії. Їх змушували вивчати румунську мову; потім російську, а тепер треба переходити на вивчення української.

— Українська мова нині — це державна мова на території, де проживають ваші співвітчизники. І без її знання їм буде дуже важко.

— Звичайно, це так, і ми не проти вивчення цієї мови. Йдеться лише про складність ситуації, в якій опинилися болгари. Але нас більше турбує те, що там майже не вивчається болгарська мова.

— Чому ж? Закон України про національні меншини гарантує вивчення й рідної мови, і розвиток національної культури.

— Тільки в селі Кам'янка сучасна болгарська літературна мова викладається з першого класу. В Болграді, Суворовому, Твердиці навчання йде російською. Бо понад 90 відсотків тамтешніх вчителів — дружини російськомовних військовослужбовців, і в разі впровадження української та болгарської мови вони залишаться без роботи. Вчителькі переконують батьків і дітей, що російська мова — це «світова» мова. До речі, болгарську гімназію, яку збудовано 135 років тому і яка в ті давні часи була кузнею інтелігенції для Болгарії, в радянські часи перетворили в російську школу. Зазначу, що понад 80 відсотків населення міста — болгарське. І для нас ця гімназія — святиня, як для українців Києво-Могилянська академія.

— Щоб викладати болгарську мову, потрібні кваліфіковані вчителі.

— За наші кошти ми запросили навчатися у вузах Болгарії 240 юнаків та дівчат. Але, на жаль, серед них лише 75 відсотків — етнічні болгари. Решта — діти тамтешньої української та російської номенклатури.

Є проблеми й з церквою. Миколаївський собор в Болграді, збудований у XIX столітті, перетворили на склад, а в діючому храмі службу правлять російською мовою, бо священик підпорядковується Москві. Митрополит Філарет з розумінням сприйняв пропозицію нашого депутата протоієрея Стефана направити в місця компактного проживання болгар наших священиків.

— Скільки ваших співвітчизників хотіли б покинути Україну?

— Лише 10 відсотків, переважно це молоді й безробітні люди. Не бажають — 60 відсотків, а 14 — наполягають на розширенні торгових, наукових, культурних, туристичних, інформаційних контактів з Болгарією.

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

P.S. Як повідомив наш власний кореспондент по Одеській області Георгій Воротнюк, нещодавно сесія Болградської районної Ради схвалила рішення про відкриття з 1 січня 1994 року болгарської гімназії. Нині вже йде набір учнів до цього навчального закладу.

Фотофакт

І КАМ'ЯНЕ СЕРЦЕ ВТОМЛЮЄТЬСЯ

За твердженнями деяких учених, якби хтось із наших далеких пращурів опинився в одному з сучасних мегаполісів, то через забрудненість повітря втратив би свідомість. Лише народившись під гамір тисяч автомобілів і серед лісу заводських труб, можна вижити, щоб опісля повести боротьбу за екологію.

Що й казати, забруднена атмосфера руйнує не лише серце людини, від неї страждають навіть кам'яні боги. А отже їх треба рятувати. Так, члени руху «зелених» із столиці Мексики провели цікаву акцію. Вони одягли на кам'яну статую богині мисливства Діани кисневу маску (на знімку). Так розпочалася кампанія проти забруднення повітря у цьому місті, що є однією з екологічно найнебезпечніших столиць в світі.

Фото ІТАР-ТАРС.

Киргизстанський калейдоскоп

У гвардійців — ювілей і проблеми з дисципліною

Річницю з дня сформування — свій перший ювілей — відзначила Національна гвардія республіки. У лавах цього підрозділу, що прямо підпорядкований Президентові, близько 800 військовиків. Згідно з республіканським Законом про оборону, Національна гвардія — це складова частина збройних сил Киргизстану. Її головне завдання — захищати цілісність і суверенітет республіки, охороняти важливі державні об'єкти і брати участь у ліквідації стихійних лих.

Як говорить командир гвардії, колишній «афганець» генерал-майор Абдигул Чотабаєв: «Буде наказ — вирушимо хоч до дідька на роги». Та поки Бог милував. Не було ані дідька, ані рогів. А от щодо дисципліни в елітарній частині справи кепські — є «діди» і «духи», процвітає дідівщина і навіть дезертирство. Пара чоловік з гвардії національної перейшли до «гвардії кримінальної» — до штрафного батальйону. Хоч А. Чотабаєв, як і всі військовики, звинувачує у всьому «гражданку», мовляв, ні порядку там, ні дисципліни.

Сом — папірець ніжний

Безліч пошарпаної національної валюти Киргизстану — сома — нагромадилася у банках Ошської області (на півдні республіки). Банкноти закордонного виробництва — вся партія грошей віддрукована в Англії — не витримали і кількох місяців малоінтенсивного взагалі-то використання.

Купюри рвалися нерівними краями, не залишаючи ніяких надій на відновлення. Жителі республіки все ще вірять обіцянкам уряду, що національні гроші будуть довговічніші. Киргизстанців уже поінформували, що восени в обіг випустять нові купюри. На відміну від подертих, на яких зображено героя національного епосу — богатиря Манаса, на нових будуть віддруковані профілі відомих національних героїв і діячів культури.

Статистика знає все

За даними держстатагентства Киргизстану, чисельність населення республіки, за оцінкою на 1 липня цього року, становила 4 мільйони 507 тисяч чоловік. За півріччя у країні народилися 59 тисяч чоловік, померли — 17 тисяч. Природний приріст населення становив 42 тисячі. На тисячу новонароджених помирають, не доживши до року, 29 немовлят, а не 32, як у січні—червні минулого року. Основною причиною смертності залишаються хвороби органів дихання (половина померлих дітей).

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Гроші

ЦІНИ ЗВІЛЬНЕНО. ЧАСТКОВО

Вільні ціни вводять на продукцію сільського господарства й продовольчі товари в Узбекистані. Відповідне рішення прийняв Кабінет міністрів республіки. Що ж змусило відмовитися від політики фіксованих цін на продукти, яку проводило керівництво республіки?

Насамперед — велика різниця між вартістю товару в Узбекистані й сусідніх республіках. Внаслідок цієї невідповідності почалося масове вивезення товарів за межі Узбекистану. Правда, на хліб та борошно ціни поки що залишаються фіксовані. До кінця року держава планує дотувати частину товарів, що їх відпускали за карточками зі спеціального позабюджетного фонду.

І все-таки вільні ціни не буде кинуто на свавілля ринкової стихії. Міністерство фінансів доручило головному податковому управлінню контролювати їх рівень за рахунок встановлених штрафних санкцій та регулювання рівня рентабельності виробництв.

Зульфія РАСУЛІ.

Ташкент.

Скандал

«Не ховайте ваші грошенята...»

Опозиційний до керівництва самопроголошеної Гагаузької Республіки Бессарабський народний фронт (БНФ) висунув звинувачення у «корупції» декотрим лідерам Гагаузії. У розповсюдженій заяві такі звинувачення висунуто голові Верховної Ради Михайлові Кендігеляну, начальнику управління зовнішніх зв'язків Петрові Заврічку та колишньому прем'єр-міністру Федорові Манолову.

У документі, зокрема, зазначено, що на виділені Гагаузії самопроголошеною Придністровською Молдовською республікою (ПМР) гроші Кендігелян «купив собі приватний будинок у Санкт-Петербурзі й дав хабара керівництву Бакинського університету за влаштування дочки до цього вузу». Опозиція твердить, що «згодом дочку було виключено за неуспішність».

Серед предметів державної власності, що їх, за думкою БНФ, було продано керівникам Гагаузії з метою їхньої особистої наживи, названо й 2000 бойових автоматів Калашникова. Вони перебували в розпорядженні гагаузької гвардії і безслідно зникли.

За думкою гагаузьких спостерігачів, наведені факти потребують ретельної перевірки. Лідери Гагаузької Республіки вважають, що Бессарабський народний фронт опризоднив їх з метою саморекламн.

«Подія — Іпринда».

Експрес-інформація

Курок зведено

Так оцінив результати засідання Ради НАТО, що відбулась у понеділок, представник держдепартаменту США М.Маккері. Як стало відомо, керівництво Північноатлантичного союзу ухвалило вжити рішучих заходів, якщо боснійські серби не припинять облоги Сараєва та інших мусульманських анклавів.
За словами американського держсекретаря У. Крістофера, на засіданні у Брюсселі підтримано плани можливих повітряних нальотів на сербські позиції. Водночас він наголосив: поки що авіація союзників не отримала бойового наказу, адже операцію ще має схвалити генеральний секретар ООН Б. Галі. Втім, за повідомленням радіо «Свобода», найвище натовське керівництво вже доручило військовому командуванню блоку спільно з миротворчими силами ООН визначити цілі для можливої повітряної атаки.

Безглузде насилля

Інакше не можна назвати це вбивство, заявили офіційні американські представники з приводу трагічного інциденту - загибелі в Грузії дипломата США Фреда Вудроффа. Він був застрелений у неділю невідомими особами, коли повертався автомобілем з приватної неофіційної поїздки. Ф. Вудрофф перебував у Грузії в короткотерміновому відрядженні й через декілька днів збирався повернутися на батьківщину.
У зв'язку з трагедією, що сталася, у вівторок відбулася розмова за закритими дверима між Е. Шеварднадзе та послом США в Грузії К. Брауном. Властями республіки створено спеціальну оперативну групу, яка розслідує цю справу.

«Війна» за сфери впливу

МЗС Молдови вручило послу Росії ноту. В ній висловлено протест з приводу надання Консульським управлінням МЗС Росії дипломатичного паспорта Голові Верховної Ради самопроголошеної Придністровської Республіки Г.Маракуці. В ноті також зазначається, що МЗС Молдови володіє інформацією щодо клопотання російського зовнішньополітичного відомства про надання Г.Маракуці в'їзної візи до США. МЗС Молдови заявило МЗС Росії, що право надавати виїзні візи особам, які проживають на території Молдови, належить виключно зовнішньополітичному молдовському відомству.

Проблеми обговорять на переговорах

Міністр закордонних справ Афганістану Амін Арсала прибув до Душанбе для участі в переговорах з керівниками Таджикистану, а також з російською та узбецькою делегаціями. Перед початком переговорів представник МЗС Афганістану заявив, що афганський міністр ставить на меті досягти визнання Таджикистаном опозиції. За інформацією із Душанбе є свідчення, що міністр закордонних справ Таджикистану основну увагу на переговорах зосередить не лише на прикордонній ситуації, а й на проблемах репатріації таджицьких біженців з Афганістану.

Взаємні звинувачення

Азербайджан закликав Раду Безпеки ООН вжити заходів, щоб змусити Вірменію припинити ворожі дії проти азербайджанців. Постійний представник цієї країни в ООН зазначив, що збройні сили Вірменії активізували свою діяльність уздовж кордону.
В свою чергу, МЗС Вірменії звернулося в ООН із заявою, в якій йдеться, що обстріли Азербайджаном Нагірного Карабаху класифікуються як бойові дії і призводять до загибелі мирного населення. Вірменія закликала членів ООН зайняти збалансовану позицію.

Фінансові проблеми ООН

Генеральний секретар Б.Галі поінформував членів ООН про критичний фінансовий стан організації. Більшість країн-членів не сплачують внесків до регулярного бюджету організації. Тільки Нова Зеландія, Франція та Великобританія повністю погасили заборгованість. Загальна ж сума несплачених внесків становить 848 мільйонів американських доларів. Генеральний секретар Б.Галі відзначив, що, якщо протягом місяця заборгованість не буде погашена, організація не зможе приймати нові фінансові зобов'язання, а всі наявні місії опиняться під загрозою припинення.

За повідомленнями власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

ЩО ВМІЄТЕ, ТОГО НЕ ЗАБУВАЙТЕ, А ЧОГО НЕ ВМІЄТЕ, ТОГО ВЧІТЬСЯ...

Заповіт Патріарха Київського і всієї України Мстислава І

Мої дорогі й улюблені діти, внуки і правнуки, з великим напруженням останків своїх сил, але при повній притомності й не позбавлений свідомості, хочу промовити до вас, насамперед до всіх дітей — майбутнього нашого. Хочу сказати всім про все, що на душі мойй тяжить... Або мовою Великого нашого пророка й борця за щастя й добробут людей на нашій «не своїй землі», борця за Вічні Правди й Істину Божу кажучи, нехай буде це також «І мертвим, і живим, і ненародженим землякам моїм в Україні і не в Україні моє дружнєє посланіє».*

Від дитинства мої батьки та найближчі і найдорожчі родичі вчили мене: «Степанцю, дитинко! Усе, за що не візьмешся робити, починай з Богом. Або хоч перехрестися і тоді починай...».

... Господи, Боже наш, благослови раба Твого на чин, який вимагає від нього життя земне, з усіма обов'язками й відповідальностями перед Тобою, Боже наш, перед Церквою Твоєю, перед духовними, державними, науковими, культурними діячами держави нашої України, перед вірними нашої Української, як і держава наша, ні від кого адміністративно й політично незалежної, перед Богом і людьми Рівноапостольської Православної Церкви, перед Церквою між Церквами, перед вірними тієї Церкви лояльними громадянами України, незалежно від їхнього віросповідання, перед моїми дітьми, перед внуками й правнуками, народженими і ненародженими дітьми земель українських, перед побратимами по зброї і, нарешті, перед самим собою, перед власною совістю...

Боже, дозволь мені почуватися час від часу звичайним мирянином-слугою у Твоїй Церкві, а не Слугою Божим у найвищому земному званні, нами самими вигаданому: Патріарх! Це звання, хочемо ми цього чи не хочемо, завжди нагадуватиме про всі обов'язки, права і привілеї, які йдуть з ним. Від цього людині, а ще в моєму віці та в моєму фізичному стані, не втекти, та й не маю такого наміру. З віком у ногу йде й досвід. І зрозуміло, що мова йтиме від людини з великим життєвим досвідом. Мова йтиме від людини, яка значно давніше стала батьком, як Владикою, а потім дідусем і прадідом...

І вдруге прошу Тебе, Боже наш, дозволь мені почуватися вряди-годи смиренним слугою Твоїм та батьком і дідусем, а не тільки Владикою, яким став понад півстоліття тому з Твоєї волі й Твого благословення та Слуг Твоїх, Владик Церкви Твоєї на нашій українській Землі...

І втретє звертаємося до Тебе: прости й благослови виголосити слово до всіх не як Владика Патріарх, чим мене, недостойного слугу Твого, під кінець життя земного, Владики, отці духовні й миряни Церкви Твоєї в Україні обрали і благословили Твоїм ім'ям у Святому Храмі Святої Мудрості, Софії...

Останніми місяцями часто думаю про тих, кому належить Царство Боже, про дітей. У них усе так просто й зрозуміло. У них логіка від Бога, ніякими житейськими клопотами і справами земними не забрудненa. От, наприклад, дивиться дитина на малюнок, і хоч той малюнок уявою дорослої людини намальований, а дитина пізнає Бога. Їй сказали, що це є Бог і хто Він. І дитина дивиться чистими очима й душею на Нього і знає, що це її Бог. І розуміє дитина, що навколо неї усе Боже, включно з нею. Іншими словами, Бог і все біля Нього — Боже,все — від Бога і для Бога... Просто й зрозуміло... Навколо цих простозрозумілих істин ми потворили різні науки. А всю ту книжкову мудрість можна і треба інколи зводити до дитячої духовної чистоти...

Розумію, що деякі бажання для нас, віком старших від дітей, стають деколи тяжко здійсненними. Та повірте, що після майже столітнього життя на Землі, переконався, що нікому ніколи не пізно, а тим більше не соромно, незважаючи на всі фізичні й психічні перешкоди, бодай уявним бажанням наблизитись до чистоти дітей, до чистих Правд і Істин, Божих Правд і Істин...

В минулому мали ми багато мужів, які ніби Пророками були і свою землю любили, як Бога свого, як Матір і Батька. Давайте пригадаємо Великого нашого Князя, нащадка великих своїх предків. Маємо на думці Князя Володимира Мономаха. Він жив з глибокою вірою у Божу любов і Божу Всемогутність. Заповідав дітям своїм, а через них і нам, нащадкам їхнім, щоб не бажали крові того, на кого лихі були. При цьому нагадував, що Бог терпить усі гріхи наші й дає нам змогу каяттям, слізьми й молитвами досягнути над ними перемогу і позбутися їх, себто тих, на кого лихі... Цікаво пояснював всемогутність Божу. Він бачив її навколо себе і давав докази її дітям своїм: сонце, місяць, темрява, світло, води, земля, птиці, риби й людина...

А що ми робимо з нашим середовищем, що все належить Богові, є всемогутністю Його. А все це через що? Гляньмо уважніше на все, нагадаймо про чистоту душ діток наших і стане зразу зрозуміло, що злегковажили ми найдорожче через те, що згубили Віру у Всевишнього. Земні потреби затьмарили нас, затемнили нам чистоту душ власних дітей наших...

Та повернемось знову до Володимира Мономаха, який конкретно говорив і про обов'язки дітей своїх до ближніх своїх і навчив їх, якими мають бути обов'язки доброго господаря. Великий Князь, Володар-Батько, наказує дітям помагати бідним, опікуватись вдовами й сиротами. Забороняв дітям своїм вдаватись до смертної кари: «Ні невинного, ні винного не вбивайте і не кажіть убивати». Велів дітям своїм дотримуватися присяги, шанувати священиків, ченців, старших чи похилого віку людей. Радив дітям своїм викинути з їхніх княжих сердець гордість і остерігатись лінощів. Радив синам також виконувати всі обов'язки на війні, самим усього допильновувати, ні на кого не покладатися. Заклав шанувати гостя, звідки не прийшов би, бо гості, на його думку, розносять славу по світу: добру або лиху...

Закінчуючи своє «Поучення дітям», князь Володимир Мономах підкреслює: «Що вмієте, того не забувайте, а чого не вмієте, того вчіться... І нехай Сонце не застає вас у постелі...».

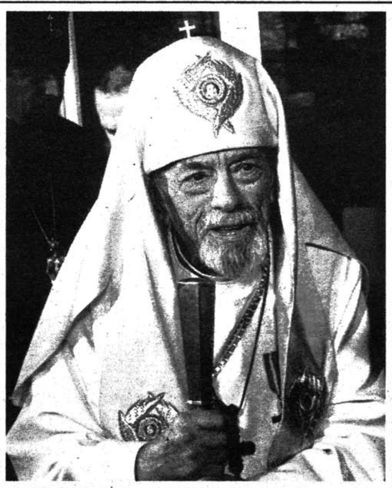
Радіймо всі, бо такі були наші Предки, такими були наші володарі, князі-Лицарі, християни, будівничі великої християнської держави, з мечем в одній руці, а в другій — Хрест. Князь був прикладом Християнського Господаря дітям своїм і близьким та далеким нащадкам. Такого і я не можу не бажати своїм дітям, а коли кажу своїм дітям, то як Патріарх, віком найстарший серед найстарших Патріархів, маю на увазі усіх. Не заради якоїсь примхливості-нагадую предків наших, мої дорогі, не випадково... Змушують мене до цього думки про наш сучасний стан і Церкви нашої Православної і Держави нашої незалежної, і кожного з нас...

Боюся безвір'я, яким опановані великою мірою керівники, будівничі нових порядків у новій християнській державі. Не всі ж можуть — отак взяв, та під кінець свого життя, проживши вік без-

---

* Друкується з незначними скороченнями, згідно з волею Патріарха мовою оригіналу.

Великий Кобзар, як і належить поетові, залишив нащадкам свій заповіт віршованим. Патріарх Мстислав, як і належить пастиреві душ людських, востаннє взяв до рук перо, щоб залишити по собі проповідь. Віднині вона навчатиме мудрості, кликатиме до єдності, нагадуватиме чиїх батьків ми діти...

божником, раптом ніби під доторком магічної палочки, перетворитися у глибоко віруючого та ще й фахівця з релігійних питань. У світі реальностей такого не буває, а до казкового ми швидко, хоч як би хотілося, не наблизимось.

В даний період, та й не тільки сьогодні, а завжди, людині, незалежно від того, де і що вона робить, потрібна Віра в Бога. А що ж ми маємо на сьогоднішній день? Маємо небагато, і багато залежить, у чому і про що говоримо. Певне одне, що найголовнішого — ВІРИ — ми не маємо. Переважає оте: «Та що ви від мене хочете? Моя хата з краю. Що мені державність, як немає всього того, що ми за старого режиму мали. А тепер тільки державністю годують. Від такої державності людям не по собі...» І так далі, і тому подібне... Це говорять прості люди. Це говорять ті, яких ми закликаємо закачувати рукави і працювати для державності в поті чола свого. А ті трудяги, яким до праці не привикати, кажуть, що їх ні підганяти, ні нагадувати їм про працю не треба буде, якщо вони повірять у державність. А як повірити? Куди не глянь — скрізь побачиш, на всіх щаблях влади, фактично тих самих людей, що й перед відлигою, за доби відкритого панування комуністичної партії. Були вони керівниками і під час відлиги. І нині ті самі керують. Щоправда, тепер дехто з них на вищих постах та в закордонних автах їздить. Навіть ті, що раніше лаяли кремлівських бонз за розтринькування народного добра, тепер самі тим грішать. А їм багато людей повірило. Думали, що вони почнуть про трудову людину чесно дбати, а воно...?

Хто ж винуватий у таких настроях, і наскільки вони правдиві? А таки правдиві, мабуть, бо не від одного подібне чуємо...

Вражають й інші факти. Приходять листи, у яких скаржаться, що на Україні зараз із православною вірою дуже кепсько. А дехто з цього користає, та й як! Хіба отакі вістки не змусять хвилюватись, не змусять думати?

Молю Вас, Суверене з усіма помічниками, довіреними, а тим самим і відповідальними перед Вами, перед Богом, перед Народом і Державою цього народу: НЕ ЗАБУВАЙТЕ ПРО ДІТЕЙ! Вони мусять мати найбільшу увагу нашу під кожним оглядом. Їх треба забезпечити не тільки поживою для фізичного існування, а й духовною поживою і найліпшими, які тільки існують, знаннями, науками. Маймо на увазі, що XX століття є тільки тінь того, що прийде в XXI-му та наступних століттях. Діти не мають права відстати. Їхні прадіди й діди, їхні предки не відстали. Завданням нашим є забезпечити, щоб і вони не пасли задніх, а вели перед. А прикладом у цьому можуть бути і наші сьогоднішні світові чемпіони-спортсмени.

Дещо гірше, і то таки гірше, стоять справи з нашими духовними Отцями у всіх званнях. Дехто з них не викликає справжнього довір'я до себе. Тут, можливо, і наша вина. Потрібно священиків, потрібно Владик. І нікуди правди діти — у декому помилилися. А дехто росте. Приємно це бачити. Підростають нові кадри. Дасть Бог, і наша Могилянська Академія випустить високоосвічених теологів, філософів на радість народу. Багатьом саме цього й хочеться, хоч, як знаємо, є такі, які бажають, щоб справжня українська людина не думала про своє українство, а тільки про свій шлунок, щоб справжня українська людина від ранку до заходу Сонця потом умивалася і забула, нарешті, хто вона, якого роду. Отаке на нашій Україні. А все через те, що ми не знаємо правди про своїх предків. У нас не наші вчені історію писали.

Діти наші мусять правду, нарешті, пізнати про свою землю, не від ворогів наших, а від чесних своєї землі мужів науки. Вищих шкіл і розуму досить маємо. І професори говоритимуть по-українськи. Все буде, коли до діла братися по-господарськи. А добрий господар пам'ятає підсвідомо вже, що існує чотири пори року, кожна пора вимагає свого: нових засобів виробництва — інших машин, нових сільськогосподарських культур. Обов'язково треба прополювати городи. Прополювання і в установах треба робити. Треба. Зміни вимагають багато чого. Все це для дітей наших, для людей, яким жити по-новому, в новому світі фундамент якому мусимо ми допомагати закласти.

В усьому і понад усе — ідеї. Вони від розуму. Розум дехто Богом називає. Чистою від Божого розуму й ідея має бути. До того не можна брудними руками торкатися. А чи всі ми маємо такі чисті руки? Чи всі наші духовні опікуни несуть людям чисті ідеї? На мій погляд духовенству нашому треба дуже багато працювати над собою. Щоб знати життя, треба мати знання, досвід. Не в гарному облаченні суть справи. Треба бути помічником людям у багатьох ділянках. Треба бути і агрономом, і лікарем. Зовнішнє має відповідати внутрішньому нашому стану. Люди зразу пізнають правдиву і фальшиву людину, користолюбця і праведника, який і душу за брата свого віддасть.

Не раз говорив і писав про те, що наша Православна Церква — страдниця через лиху долю сьогодні мусить наново виборювати собі авторитет — хай дух прийде до Церкви від народних глибин, не зверху. Тому то й нагадую, що в чеканні тому ми повинні тримати Святу Церкву нашу в чистоті. Не забуваймо, що виросте те, що посіємо і як доглянемо. І нехай кожний пожне те, що посіяв. Так воно є у цьому світі. І не закриваймо очі на свої недосконалості. Говорімо відкрито про них, але говорімо культурно і чесно.

Горе громаді, коли священик у неї здискредитований. А що ж толі робити, як такими у нас Владики є? Чи можуть вони репрезентувати Україну серед своїх та серед чужих і стояти на чолі Церкви? Ні, таких ніколи не приймуть до Собору рівних. Не приймуть через них і народу нашого.

Ми почали відбудовувати державу, а Церква? Якщо не віддамо належного Богові й душам нашим, то залишимося без Віри, залишимося зному без держави. А коли і те, і друге треба відбудовувати, а це історична необхідність, то **треба забути про злобу, заздрощі й інтриги. Шукаймо в серцях своїх християнську любов, миролюбство, благодатність розуму.** Без цього не піде діло.

Чи Україна повинна мати кілька Православних Церков? Наявність кількох Православних Церков є дійсністю під сучасну пору. Це нездоровий стан. Він тим гірший, що деякі Церкви навіть не підлягають своїм Першоієрархам, а підлягають тій Церкві, що глумиться століттями над нашим народом, нашою Церквою і воліє бачити нас не вільними, а рабами, якими можна буде відбудовувати втрачену імперію. Ми мусимо усунути такий ганебний і небезпечний для нашої нації стан. Не знаю, як і хто підготує грунт для національної єдності серед Православних Церков, але повинні найскоріше про це подумати Глави цих Церков. Їм треба зійтися і побути разом так довго, аж поки не знайдуть усього потрібного для об'єднуючого Акта. А потім, на Соборі національному, при таємному голосуванні обрати ОДНОГО Предстоятеля, Патріарха Київського і всієї України. Не забуваймо при цьому і мрій Великих Митрополитів нашого народу: Петра Могили, Василя Липківського та інших.

Як Перший Патріарх Київський і всієї України УАПЦ і Митрополит УАПЦ в США, як віком найстарший Ієрарх і смиренний слуга Божий, закликаю усіх до Вас, Отців духовних і Владик, задля Господа Бога нашого, задля Вашого і ваших дітей майбутнього допоможіть Суверенній Україні в будівництві вільної і ні від кого незалежної Держави, допоможіть Об'єднаною Православною Церквою, з власним, вами обраним Патріархом.

Ще, мої дорогі земляки, діти й собраття во Христі, молю вас і закликаю до братньої єдності та святого миру задля Бога Спасителя нашого, задля нашого багатостраждального народу, задля великомучениці Церкви рідної і многострадждальної Матері-України.

Об'єднання православних Церков України як історична необхідність, щоб історично вижити і закріпити своє місце серед вільних народів світу, є можливим, як не раз уже казав, лише довкола Української Автокефальної Православної Церкви як Церкви-Мучениці, яка ніколи не зраджувала свій народ і свою Віру. Жертви її всі ми знаємо. Треба глянути один одному в очі і сказати, що ми хочемо об'єднання, ми будемо його мати і, не відкладаючи, берітеся за здійснення цієї Богові і народу нашому бажаної ідеї. На засадах чесності і чистоти перед Богом і народом нашим приступаймо до діла, мої рідні!

А коли запанує над світом розум, зверніться, як я звертався до його Святості Вселенського Патріарха, щоб скликати Вселенський Собор усіх Православних Церков світу. Мені не вдалося цього досягнути. Іншим Церквам не спішиться. Моїм же наступникам заповідаю «стукати, аж поки не відчиниться Вам». Є велика потреба поговорити й про наші канони, і про кривди, заподіяні нашій Церкві, і багато інших суто християнських справ, дальшого спілкування наших Церков тощо.

Заповідаю також розбудувати видавничу справу до такої міри, щоб забезпечувати не тільки вірних нашої Церкви, а й широкі кола громадян нашої держави, а особливо школи наші, університети наші. Щоб, як прийде на те потреба, можна було допомогти й Міністерству освіти, уряду України. Перегодя всі матимуть подосталь усього, а тепер на початках становлення нової держави треба допомагати один одному, щиро, без користолюбства помагати.

Відчуваю, мої дорогі, що надходить мій час стати перед Судом Божим. Простіть мені, як і я Вам прощаю... Не судім один одного, а працюймо на щастя і добробут Батьківщини та й людей. Завжди починаймо день і кожне діло, перехрестившись, молитвою. Бо таки все починається з Молитви до Бога, з очищення душі своєї перед Господом.

— Над усе — казав Апостол Павло, — візьміть щит Віри, яким зможете погасити всі огненні стріли лукавого. Бо покликав нас Бог не на нечисть, але на освячення!

Нехай завжди буде з Вами усіма моє батьківське й Патріарше благословення!

Благословляю Вас на добробут, щасливе й радісне життя у своїй на віки вільній Державі!

Нехай ніколи матері наші не знають сліз! Нехай ніхто не знає горя...

На віки вічні, на віки вічні, на віки вічні...

АМІНЬ!

Ваш і Божий Слуга Мстислав Перший, Патріарх Київський і всієї України.

Червень, 1993 року Божого.

Фото публікується вперше.

УКРАИНСКАЯ
БИРЖА
НЕДВИЖИМОСТИ

ДЕНЬГИ ДЕЛАЮТ ДЕНЬГИ

ГОСПОДА!
Вас приветствует департамент кредитных ресурсов Украинской биржи недвижимости «Кристина»!
Департамент кредитных ресурсов УБН «Кристина» сделает из Ваших денег

БОЛЬШИЕ ДЕНЬГИ!

ГОСПОДА!
Ежемесячно мы продаем кредитные ресурсы своих клиентов на сумму, превышающую

3 000 000 000 (миллиарда!)

карбованцев, а в ближайшее время намерены удвоить ее.

Господа кредиторы! Имеем честь доложить Вам: сегодня средняя ставка за кредит превысила 300% годовых! И это не предел! Сейчас речь идет о 400% и выше!

Мы, как и прежде, гарантируем кредиторам поручительство самых надежных банков Украины и нашу заботу об их деньгах, как о своих собственных.

Покупателям кредитов гарантируем юридическую безупречность, конфиденциальность и надежность всех финансовых операций.

ДЕЛАЙТЕ ВАШИ ЗАЯВКИ ГОСПОДА!
ДЛЯ ВАС МЫ РАБОТАЕМ БЕЗ ВЫХОДНЫХ

УДАЧИ ВАМ, ГОСПОДА, И ПРОЦВЕТАНИЯ!

Адрес: 252030,
г. Киев,
ул. Владимирская, 57.
Телефоны в г. Киеве:
224-55-81,
224-82-36,
224-14-98,
244-21-59.
Факс
(044) 244-18-80

За морями

ЯК ОДЕСА ВИЗНАЛА АМЕРИКУ

Уявіть собі мій подив, коли у самісінькому Нью-Йорку побачив вивіску справжнісінькою українською мовою: «Компанія Одеса — Америка». Такі собі, ти ж розумієш, рівні партнери — втім, Одеса все ж таки на першому місці. Як тут не зайти! Зайшов. І не пошкодував. Дізнався багато цікавого.

— Дехто думає, що середньому американцеві нічого не промовляє слово «Україна». Неправда! Він твердо знає, що це така країна неподалік... Бразилії,— зі щиро одеським гумором розповідає перший віце-президент фірми Олександр Бут. — І всі заклики налагоджувати контакти з нашою державою, в чомусь їй допомагати, найчастіше розбиваються об цю стіну незнання. Вихід? Інформацію мовби змусити проковтнути в якійсь ненав'язливій формі.

Наприклад, у формі... теплохода. Все дуже просто. Перегнав до американських берегів український теплохід з українським екіпажем, навів на нього лоск, підняв жовто-блакитний прапор, ще й страви української кухні — і валом повалили американські туристи мандрувати на цьому теплоході вздовж американського континенту. Страшенно просто, особливо якщо врахувати, що проблематично буквально все: від того ж прапора до сотень американських туристичних фірм, які десятиліттями завойовували репутацію і зовсім не бажають ділитися своїми клієнтами з чужинцями-конкурентами.

Та все ж сотні американців уже в перший рік роботи компанії стали гостями нашого судна... І залишили захоплені відгуки.

Однак це ще не все. Уявіть собі, «Одесі — Америці» вдалося — не знати вже як! — переконати отих скептиків-американців викласти тисячі доларів за мандрівку до невідомої України, яка «біля Бразилії». Тільки минулого року з півтисячі сміливців пропливли Дніпром, повезли із собою незабутні враження, залишивши натомість нашій державі кілька сотень тисяч доларів.

В цьому році очікується, що гостей здалеку буде більше, а в наступному — ще... І, як то кажуть, дякувати Богу. А для наших громадян, які бажають зробити візит-відповідь на американський континент, теж немає проблем: партнер «Одеси — Америки» — український «Супутник» відправить їх до Флориди, Белізу, Гондурасу, Мексики все на тому ж українському судні. Тобто знову наші рідненькі «зелененькі» підуть не до кишені зарубіжних фірм. Та й дешевше це стане.

Звичайно, можна було б цілком небідно існувати, обмежившись тільки туризмом, як і роблять у всьому світі. Але «Одеса — Америка» ставить перед собою не лише комерційні цілі, розглядаючи той же туризм як шлях до налагодження політичних, економічних, ділових, будь-яких інших контактів, котрі, як відомо, завжди починаються з контактів людських.

Тому й готова фірма до організації поїздок до США, ділових людей з України, до проведення конференцій, виставок, обміну спеціалістами на стажування і тощо. Знову ж таки і славнозвісні наші операції типу «купи-продай» краще проводити з надійними, відомими партнерами, а не з першою-ліпшою неймовірно американською фірмою, заснованою за 200 доларів учорашнім таксистом з Бердичева.

— А ще дуже хотілося б, — ділиться планами Олександр Бут,— відкрити у Нью-Йорку щось на зразок інформаційно-культурного українського центру. Бачиться це як місце, де будь-який відвідувач міг би отримати щонайширшу інформацію про Україну — від найсвіжіших українських газет, журналів, відеозаписів до конкретних комерційних пропозицій. Звісно, це аж ніяк не конкуренція з посольством України, тим більше, що працюємо ми з ним у найтіснішому, діловому режимі. Але просто в його дуже нечисленого штату до всього одразу руки ніяк не дійдуть, до того ж інформації, контактів ніколи занадто багато не буває.

Звернув увагу, що Олександр жодного разу не поскаржився на труднощі, проблеми в роботі фірми, яких, звісно, немало. Як немало їх було і є в її «хрещених батьків» — Чорноморського морського пароплавства, Міністерства транспорту України. Але давно відомо: захочеш зробити що-небудь корисне — віднайдеш можливість. А ні — шукатимеш і знаходитимеш «об'єктивні труднощі», чим багато хто сьогодні і зайнятий.

А тут у самісінькому Нью-Йорку без особливого галасу робиться конкретна, потрібна справа.

Віктор КИРИЧЕНКО,
журналіст.

Минув рік, як у Чернігові з'явився один з перших недержавних вузів України — Інститут регіональної економіки та управління. Не всім вірилося, що він виживе за умов інфляції без жодної копійки дотації з державного бюджету. Але... парадокс: цього року за право вчитися у платному навчальному закладі вже був конкурс — 2—3 абітурієнти на місце! Першокурсниками стали 100 юнаків та дівчат. Наш співрозмовник — ректор інституту, доктор економічних наук О. СТЕПАНОВ.

КОНКУРС... ДО ПЛАТНОГО ІНСТИТУТУ

— Олександре Петровичу, я знаю, що платити щомісяця 50 тисяч карбованців за навчання — не по кишені навіть родині середніх достатків. Отже, ваш інститут доступний лише дітям сучасної підприємницько-комерційної еліти?

— Я, певно, вас дещо розчарую: студентів зі значними фінансовими можливостями батьків у нас десь усього лише 10 відсотків. І це тому, що набір здійснено не за конкурсом гаманців, а за складною системою психофізіологічного, інтелектуального тестування. За їх результатами видно, чи здатна молода людина працювати за обраною спеціальністю, чи витримає вона напружене навчання і т. ін. До речі, до послуг лабораторії психофізіологічних досліджень звертається дедалі більше керівників підприємницьких структур під час атестування нових працівників. Щойно вона отримала замовлення з проблем, стосовних Чорнобиля.

— Якщо вчені лабораторії та їх комп'ютери дали абітурієнтові схвальну оцінку, а в нього все ж таки нема коштів...

— Одразу зазначу, що Інститут регіональної економіки і управління народився за умов становлення ринкових структур, а відтак — гострої потреби на Чернігівщині у спеціалістах нового мислення, зокрема, менеджерів, бізнесменів-економістів, управлінців, здатних виконувати складні завдання перебудови пріоритетних галузей поліського краю. Не випадково засновником навчальної і дослідницької установи разом з Українською академією наук національного прогресу, Українським союзом промисловців та підприємців стала і обласна держадміністрація. Адже вона передусім як ініціатор ідеї створення вільної економічної зони «Чернігів — Північ» зацікавлена і в науковому обгрунтуванні цього проекту, і в забезпеченні його реалізації висококпрофесійними кадрами. На наше глибоке переконання, столиця не підготує для Чернігівщини добрих фахівців з фундаментальним знанням особливостей регіону, його проблем. Таких знавців-фахівців треба вчити безпосередньо на місці. Цю істину, на щастя, розуміють дедалі ширші кола прогресивних керівників-підприємців, бізнесменів. Тому вони спонсорують здібних юнаків та дівчат. За укладеними договорами студенти відбувають у спонсорів практику. Їм надають можливість виявити свої здібності на різних посадах. Після п'яти років навчання випускники отримують гарантоване місце роботи у тому колективі, який за нього вносив кошти за навчання. Так, камвольно-суконний комбінат нині має 10 стипендіатів. Платять за навчання своїх майбутніх банкірів, менеджерів, аудиторів місцеві банки, фірми. І нічого дивного у цьому нема: вони думають про своє майбутнє, виживання за умов ринку.

— Ви багато років працювали у Технологічному інституті і тепер можете порівняти дві форми підготовки фахівців — державну і недержавну. Які ваші переваги?

— Ще торік ми поставили експеримент — нашими студентами стали 15 абітурієнтів, які мали в атестатах лише «3» та «4». Наші прогнози виправдалися. Перший курс вони закінчили в основному на «добре» і «відмінно»! Це я пояснюю одним: у нашому вузі все ж таки студенти розуміють, що навчання — не відбування занять, не заробляння оцінок задля стипендії, а серйозна робота. Відповідальність перед спонсорами, котрі заплатили великі гроші за їхню науку, значно заохочують молодь до навчання. Великою відмінністю недержавного техніко-економічного навчання від державного є те, що ми прагнемо сформувати у кожному студенті гуманітарний стрижень. Якщо він буде, то буде й інтелігентність, з'явиться потреба у духовному збагаченні. А від культури майбутнього менеджера, управлінця великою мірою залежить його культура витрачання та застосування фінансів і т. ін. Тому навчання на першому курсі у нас загалом присвячене засвоєнню гуманітарного, культурологічного пласту знань. Історія України, світові цивілізації і культури, психологія, філософія, теорія економічних вчень, інформатика, мови — це основи, без яких не уявляємо нашого майбутнього випускника. А ще до нового вузу прийшли викладачі-ентузіасти ринкової справи, майже всі мають наукові звання. Ми не пошкодували коштів на придбання найсучаснішої бібліотеки видань економічної літератури світу, на комп'ютерне обладнання. Це та інші чинники інформаційно-технологічного забезпечен[ня] навчального процесу спри[яють] покращенню засвоєння новітніх знань у 3—4 рази.

— Кошти студентів допомагають нам провадити і дослідницьку роботу? Адже, як я розумію, це головне завдання академічного інституту.

— Чесно кажучи, плати з[а] навчання на розв'язання наших проблем не вистачає. Тому дослідницьку роботу теж в основному стараємося провадити на договірних умовах. Це додає нам коштів для самовиживання, та й стимулює, зрештою, науковий пошук з користю для Чернігівщини. Розроблюємо інформаційні технології для управління підприємствами, для високопродуктивного використання виробничого потенціалу області. Досліджуємо психологію особистості, системи організації управління колективами Чернігівщини. На нас покладене завдання моделювання дієздатних програм функціонування вільного економічного регіону «Чернігів-Північ». Одне слово, Інститут дедалі впевненіше стає впливовим складником системи регіонального управління соціально-економічними процесами.

Вів розмову
Сергій ПАВЛЕНКО,
Чернігівська область.

«Київська Русь» таки наша

Свого часу віце-президент компанії «Сігрем-Європа й Африка» Ніколас Хіггінс на прес-конференції для журналістів повідомив, що спеціалісти «Сігрему» розробили новий продукт — горілку «Київська Русь». А відтак дочірня компанія «Сігрем-Україна» співробітничатиме зі Львівським лікеро-горілчаним заводом щодо випуску «Київської Русі» та інших напоїв.

Про це йшлося у матеріалі «Голосу України» від 10 липня ц. р. Таке повідомлення, м'яко кажучи, здивувало керівництво Українського галузевого концерну спиртової, лікеро-горілчаної і дріжджової промисловості — «Укрспирт», про що воно інформувало редакцію офіційним листом. Пропонуємо читачам познайомитись з його змістом.

Горілка «Київська Русь» розроблена в Україні фахівцями концерну «Укрспирт» і НДІ «Укрспиртбіопрод», а не спеціалістами «Сігрем», ще до початку випуску її Львівським лікеро-горілчаним заводом. Про це свідчать необхідні документи, що належать концерну «Укрспирт», зокрема такі, як «Рецептура на горілку особливу «Київська Русь», «Технологічна інструкція на виробництво горілки особливої «Київська Русь», затверджені 26.07.92 р. і введені в дію 1 серпня 1992 року. Згадувані рецептура та технологічна інструкція доведені до лікеро-горілчаних підприємств України, підпорядкованих концерну «Укрспирт», у тому числі і Львівському лікеро-горілчаному заводу.

Починаючи з лютого 1993 року, лікеро-горілчані заводи виробили 50 тисяч декалітрів горілки «Київська Русь».

Крім того, етикетка на горілку «Київська Русь» розроблена фахівцями концерну «Укрспирт». Згідно з чинним законодавством України етикетка на горілку «Київська Русь» як товарий знак запатентована на ім'я концерну «Укрспирт».

Львівський лікеро-горілчаний завод виробив горілку «Київська Русь» з етикеткою, що не належить цьому продукту. Таким чином завод порушив законодавчі акти України щодо захисту промислової власності, а також статус колективного товарного знаку на етикетку горілка «Київська Русь», про що концерном «Укрспирт» було повідомлено генерального директора Львівського об'єднання пана Бойка І. П. і що їх дії загрожують заводу втратити право на випуск горілки «Київська Русь» взагалі.

Крім того, ще минулого року (05.10.92) етикетка на горілку «Київська Русь», як торговельний знак була зареєстрована в Греції та на Кіпрі від імені концерну «Укрспирт» фірмою «Хелленік Інвестментс С. А.» на всіх законних підставах.

Усі належні документи — в концерні «Укрспирт», що є власником технологічної документації та етикетки як товарного і торговельного знаку на горілку «Київська Русь».

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.

Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

⊙ Рукописів не повертаємо.

⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 800.040

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Зам. 0311151.

1, 4, 5, 6 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».